

EXPRESSIÓ DIRECTA

20n CICLE DE MÚSIQUES CRÍTQUES

EXPRESSIÓ DIRECTA

20n CICLE DE MÚSIQUES CRÍTQUES

EXPRESSIÓ DIRECTA

METRO GLÒRIES L1
MÚSIQUES CRÍTQUES

+ PLOUEN CATXIMBES+ IX!
+ Bankrobber Gang Dj
+ YACINE & ORIENTAL GROOVE
+ ELS MODERNS + ELS TRONS
+ Sound System
+ Badabadoc vs Dj Phil Musical

AL CENTRE CULTURAL LA FARINERA DEL CLOT
Gran Via de les Corts Catalanes 837/ Escultor Caperós, Barcelona. METRO GLÒRIES L1

CONCERTS DEL 2on CICLE DE MÚSIQUES CRÍTQUES
22 DE GENER **ELS SURFIN SIRLES**
+ The Neighbours djs
29 DE GENER **LE PETIT RAMON + PLOUEN CATXIMBES+ IX!**
+ Propaganda Djs vs Bankrobber Gang Dj
27 DE FEBRER **FELIU VENTURA + YACINE & ORIENTAL GROOVE**
+ Rebelmadiag Sound System
20 DE MARÇ **ANGELINA I ELS MODERNS + ELS TRONS**
+ Selectors Badabadoc vs Dj Phil Musical

20 DE MARÇ **CARRER PRESENT**
+ Comparar Dóna Gustet Djs
AT VERSABIS + ASSTRID + IN'DIGNA
AL CENTRE CULTURAL LA FARINERA DEL CLOT
Gran Via de les Corts Catalanes 837/ Escultor Caperós, Barcelona. METRO GLÒRIES L1

20 DE MARÇ **CONCERTS DEL 2on CICLE DE MÚSIQUES CRÍTQUES**
22 DE GENER **ELS SURFIN SIRLES**
+ The Neighbours djs
29 DE GENER **LE PETIT RAMON + PLOUEN CATXIMBES+ IX!**
+ Propaganda Djs vs Bankrobber Gang Dj
27 DE FEBRER **FELIU VENTURA + YACINE & ORIENTAL GROOVE**
+ Rebelmadiag Sound System
20 DE MARÇ **ANGELINA I ELS MODERNS + ELS TRONS**
+ Selectors Badabadoc vs Dj Phil Musical

20 DE MARÇ **CARRER PRESENT**
+ Comparar Dóna Gustet Djs
AT VERSABIS + ASSTRID + IN'DIGNA
AL CENTRE CULTURAL LA FARINERA DEL CLOT
Gran Via de les Corts Catalanes 837/ Escultor Caperós, Barcelona. METRO GLÒRIES L1

EXPRESSIONS DIRECTA 2010

Consolidant les alternatives culturals

L'estratègia més habitual de la indústria cultural és que, quan un producte té èxit, se l'ha de fer créixer de forma artificial i exprimir-lo per treure'n el màxim rendiment de la forma més ràpida. EXPRESSIONS DIRECTA, el cicle de músiques crítiques organitzat pel setmanari DIRECTA i pel Centre Cultural la Farineta del Clot, no funciona amb aquesta lògica.

La primera edició del cicle, celebrada del gener al maig de 2009, es va saldar amb un molt bon èxit de públic (1.500 assistents al llarg de tots els concerts) i un ressò molt positiu. Ara, la segona edició d'EXPRESSIONS DIRECTA no busca créixer artificialment, aconseguir més públic o generar més ingressos. L'objectiu d'aquesta segona edició és consolidar el

cicle a nivell qualitatiu i organitzatiu com un aparador de referència per tota l'escena alternativa, combinant valors emergents i consolidats, tributs al llegat musical del país i producció basada en la cultura lliure i alternativa.

Així, l'EXPRESSIONS DIRECTA 2010 es presenta amb un concert de petit format amb una banda emergent, Els Surfing Sirles (22 de gener). Hi trobarem una nit centrada en el nou pop independent, amb un triple concert que vol ser una demostració de força d'aquesta nova escena a Barcelona: Plouen Catximbes, Ix! i Le Petit Ramon (29 de gener); una nit de fusió i cançó d'autor que servirà per celebrar el vintè aniversari d'Entrepobles amb Feliu Ventura i Yacine & Oriental Groove (28 de febrer); un homenatge

al ié-ié i el pop primigeni català amb Angelina i els Moderns i Els Trons (20 de març) i una nit dedicada a la cultura lliure i el *copyleft* amb Carrer Present (26 de març), una banda emergida del col·lectiu Compartir Dóna Gustet.

El cicle EXPRESSIONS DIRECTA es clourà el 30 d'abril amb un concert que servirà per celebrar el quart aniversari del setmanari DIRECTA i que estarà centrat en el rap, amb els grups In*Digna i la presentació en directe del projecte de fusió de jazz i hip-hop d'Asstrio i At Versaris, *Per principis elegants*. Aquest darrer recital és especialment il·lusionant perquè ambdós grups mostraran en directe un treball que va gestar-se, en part, arran que compartissin escenari durant l'EXPRESSIONS DIRECTA de 2009.

Enguany, el cicle es continua fonamentant en els punts de partida i reptes que el col·lectiu impulsor del cicle va establir per la primera edició: Cal destacar el fet d'haver desenvolupat un cicle de bona música alternativa que ha vinculat la cultura com una peça necessària en el trencaclosques de la transformació social, amb els principis que la música alternativa és bona música, que la cultura ha de ser un eix prioritari dels moviments socials, que l'economia social ha de ser la base pel finançament de les alternatives –per això és especialment rellevant la col·laboració de Coop 57 en l'elaboració d'aquest cicle–, que el català és una llengua totalment vàlida per expressar la crítica social i que cal promoure les iniciatives basades en la cultura lliure.

ELS SURFING SIRLES

“Hi ha una ebullició musical total i tothom ho fa perquè li surt dels collons”

22 de gener
22h. - Gratuït

El cicle comença amb un recital gratuït de petit format protagonitzat pel grup Els Surfing Sirles, una de les bandes més gamberres de l'escena alternativa de Barcelona. Van debutar el 2008 amb un disc compartit amb El Mal Ja Està Fet i FP que duia el profètic títol *D'aquí 100 anys no hi haurà alcaldes* (Carnús Records). Ara, preparen el seu primer LP en solitari, que publicaran amb el segell BankRobber. Sens dubte, seran un dels noms que caldrà tenir en compte aquest 2010 i per això obren la segona edició del cicle EXPRESSIONS DIRECTA.

Roger Palà
expressions@setmanaridirecta.info

El primer 'manifest sirlero' és una mena de declaració d'intencions del grup. Proclama: "Fora catalans dels Països Catalans". Poden existir uns Països Catalans sense catalans? Martí Sales: La proclama és una dita

zen, un oximoron per despertar consciències, una contradicció per sacsejar d'entrada i, amb el sotrac, permetre's dir què pensem de tot plegat. Bàsicament, la nostra idea es resumeix a afirmar que existeixen altres maneres d'assumir la catalanitat pròpia o comuna que no passen pel seguidisme, la ignorància i el victimisme; sino

per la rauxa, l'alegria i la reivindicació de tota una sèrie de figures molt importants i menystingudes de la nostra cultura que la fan prou potent per, fins i tot, enorgullir-se'n.

El vostre primer treball, un disc compartit amb dos grups més, es titulava D'aquí cent anys no hi haurà alcaldes. Creieu que la predicció es va complir?

MS: Sí, de mica en mica, ja els van fiant tots a la presó.

Sempre us heu mogut en l'òrbita de l'autogestió i ara treballareu amb el segell BankRobber. Per què heu pres aquesta opció?

MS: Perquè són un tros collonuts i una discogràfica modèlica pel que fa al tracte. Haguéssim fet el paperina si no els haguéssim dit que sí ràpidament! No vam tenir cap dubte.

Diu que hi ha renovació dins l'escena independent catalana...

MS: Creiem que hi ha un moment d'ebullició total, amb grups més que dignes batallant per cada gènere i subgènere, amb molta personalitat i ganes. I tothom ho fa perquè li surt dels collons, no és cap moviment promogut per la *Gene* ni per l'afany de lucre: la indústria està a les acaballes. Això de fer-ho per la pura passió es nota i mola.

VOLUM

son CICLE DE MUSIQUES CRÍTiques

EXPRESSIONS DIRECTA 2010
ÉS UN SUPLEMENT DEL
SETMANARI DIRECTA

d

REDACCIÓ:
Estel Barbé, Roger Palà,
Salut Colomer, Blanca
Balanya, Gemma Garcia, Joan
Andreu Moll i Xavier Urbano.

FOTOGRAFIA:
Juan Miguel Morales, Xavier
Mercadé i arxius dels grups

CORRECCIÓ:
Col·lectiu l'Asterisc

MAQUETACIÓ:
Roger Costa

CARTELLS:
Manolín

Esclat independent

Nit temàtica dedicada a les bandes emergents de pop alternatiu amb Le Petit Ramon, Plouen Catximbes i Ix!

Salut Colomer

expressions@setmanaridirecta.info

Si les crisis són oportunitats, tot apunta que el pop independent en català ha sabut aprofitar l'ocasió. El sorgiment d'un gran nombre de formacions des de múltiples racons del país disposades a experimentar diferents propostes, formats i espais per fer-se sentir renova una escena on les inversions discogràfiques han tocat fons, la producció i distribució dels discos cada cop és menys rendible i les retallades dels pressupostos de cultura són a l'ordre del dia.

L'aire fresc d'aquesta saba musical rau en reunir una sèrie de consideracions musicals de les quals potser no són pioneres, però que han sabut adoptar i reinventar en el moment adequat. La primera és el paper que han atorgat a la llengua: la decisió d'aprofitar les seves particularitats fonètiques com un instrument més els ha permès aproximar els missatges al públic i els ha obert un món de sonoritats.

Pel que fa als missatges, les lletres tracten temes universals amb un costumisme modern des del prisma de la quotidianitat i n'ofereixen

noves òptiques en funció de cada formació i del seu origen territorial. El so també s'ha rendit a la concepció original de la realitat de cada artista. Fa dècades que la fusió d'estils ha obert una porta a la creació i l'experimentació. Això, sumat al fet que les noves bandes només es deuen a elles mateixes, multiplica les possibilitats d'innovar dins l'immens marc del pop, tot combinant estils i instruments.

Tot aquest còctel l'han fet visible els mateixos músics aprofitant-se del avenç del moment. Les noves tecnologies els han permès

ser independents, tant en producció com en distribució, amb un munt de propostes originals. El resultat és que les autoproduccions han estat fructíferes i les formacions s'han implicat més en tot el procés musical, cosa que els fa més propers. També els han acompanyat discogràfiques més o menys independents i part de la crítica musical.

L'Expressió Directa de 2010 dedica una nit al pop independent amb les actuacions de Le Petit Ramon, Plouen Catximbes i Ix!, que presentaran a l'escenari de la Farinera els seus últims treballs. La nit acabarà

29 de gener
22h. - 6 euros

amb un intens duel de punxadiscos entre Propaganda Djs i BankRobber Gang Djs.

IX! “La indústria musical ja no és rendible”

Ix!, radicats entre Cadaqués, Sabadell i Gramenet del Besòs, entra en escena el 2008 amb el disc *Autòmat infinit*. Durant aquest temps, han gravat la banda sonora de la pel·lícula *Estació de l'oblit* i estan enllestit un segon treball més arriscat i definit, *L'ingenu és lliure*, que autoediten d'una forma més particular.

Cadaqués determina tant la vostra música?

David Mullor: La majoria de lletres i música són d'abans que jo hi visqués. Som de Sabadell, de Santa Coloma i dels llocs on hem estat. Les lletres són fotografies del que coneix.

Com es pot publicar un disc que no surt fins l'abril?

DM: Hem demanat al públic que ens avanci els diners reservant-lo a www.gatrerecords.com, el web del segell que hem creat per autoeditar-nos. Així ens ajuden a pagar-lo i se'l senten més seus. Ja n'hem venut 150 còpies en dues setmanes.

Consideres que esteu vivint un moment dolç?

DM: Fa quinze anys que ens dediquem a la música, mai cap de nosaltres havia estat en un projecte on la dinàmica del grup fes canviar les nostres vides personals.

Ara hi ha més espais on tocar?

DM: Hi ha més iniciatives, però el fet de fer música no està gens professionalitzat. Els grups hi hem de posar moltes ganes, tant per les condicions com per la rendibilitat.

La no professionalització ha obert altres portes?

DM: Les estructures de la indústria musical dels últims 30 anys han deixat de ser rendibles. Si els músics volen tirar endavant un projecte cultural, han de controlar-ne la gestió. Per això hem fet la discogràfica Gat Records.

LE PETIT RAMON “No dependre a nivell econòmic de la música dóna més llibertat”

Ramon Faura ha passat per l'escena de Barcelona amb diferents grups. El 2002, forma l'experiment musical de *Le Petit Ramon* amb *Elvis JV* (cello) i *Xavi Tassies* (percussions). Després de *Morts, desastre i barbàrie* (2007), ara presenten *Acusticus Replica* (2009).

El pop català està més obert a l'experimentació?

Ramon Faura: Qualsevol gènere està subjecte a l'experimentació si té unes pautes que es poden modificar. La prosòdia del català t'obliga al canvi; deforma les influències que rebem i les fa més especials.

Lloes la superficialitat a les teves cançons?

Les lletres molt rebuscades no m'interessen. No sóc molt dogmàtic, escric el que em surt, el significat ja el trobaré cada vegada que el toqui. Si s'entenguessin quan les escric, estaria fart de cantar-les.

El fet de no dependre econòmicament de la música dóna més llibertat?

Sí, en el sentit que no has de complir amb unes expectatives. Toquem amb molta més llibertat. També em retalla el temps per les qüestions tècniques, que prefereixo dedicar a fer coses noves. Però no crec que ningú em vingui a veure perquè sóc un gran cantant.

PLOUEN CATXIMBES “Em pregunto si realment som indie”

Plouen Catximbes neix el 2002. Els manresans treuen el primer disc homònim el 2006, amb clares referències reggae. Amb *Telescopi* (2008), se situen prop del pop i, aquest any, tenen previst treure el tercer treball i canviar-se el nom per *Plouen*, a seques.

Quin serà l'estil del proper treball?

Quintem canviar una mica cada dia. Del primer al segon, hi ha un canvi molt gran. El tercer seguirà dins la línia de pop-rock.

Per què dins el nou pop 'indie' hi ha més espai per la creació?

Les etiquetes cada cop estan més difoses. Jo em pregunto: realment som *indies*? Les bandes que s'engloben en aquesta escena tampoc ens assemblen tant entre nosaltres. El fet de ser un mercat petit fa que ens coneguem amb tothom, però cadascú fa la seva guerra.

L'escena pop està canviant?

Està creixent, però més a nivell de mitjans que de contractació. Les grans demandes són les festes majors i, encara ara, tira més és el mestissatge i el tema festiu que no pas altres estils musicals. La resta s'està obrint poc a poc. S'han hagut d'esperar quinze anys perquè un grup nou de pop peti fort.

Vosaltres teniu força concerts dins el circuit alternatiu pel fet de ser l'únic grup de pop del segell Propaganda pel Fet!

Han hagut de fer un esforç, és gràcies a ells que som aquí i hem estat a festivals internacionals a Texas i a Berlín.

Cançó i fusió a la festa dels vint anys d'Entrepobles

27 de febrer
22h. - Gratuït

El cicle EXPRESSIONS DIRECTA se suma a les celebracions pel vintè aniversari d'aquesta entitat amb un concert de Feliu Ventura i Yacine & Oriental Groove

Redaccio
expressions@setmanaridirecta.info

Entrepobles és una associació independent i laica, impulsada fa més de vint anys pels Comitès de Solidaritat amb Amèrica Llatina, que treballa en la cooperació internacional solidària, la sensibilització social, l'educació, la incidència política i el suport als moviments socials. Promou accions emancipadores en el nostre entorn i col·labora amb les que es desenvolupen als països empobrits.

En l'àmbit de la cooperació, Entrepobles dona suport als processos originats i gestionats per les mateixes organitzacions populars i ONG dels països amb qui coopera: Nicaragua, Guatemala, El Salvador, Cuba, el Perú, l'Equador i el Marroc són alguns dels països amb qui treballa. Des dels seus inicis, Entrepobles ha concebut els projectes dins una estratègia basada a promoure la solidaritat entre els sectors socials més organitzats i actius del país amb els sectors, organitzacions i comunitats del Sud que lluiten per la transformació de la seva realitat.

*Eixos de treball:
equitat de gènere,
incidència social,
suport a comunitats
i construcció de
drets i serveis bàsics*

Els eixos principals del seu treball són l'equitat de gènere i l'apoderament de les dones, la incidència social i política i l'organització popular, el suport a la sostenibilitat de comunitats camperoles i indígenes i la construcció de drets i serveis bàsics. En l'àmbit de l'educació emancipadora, Entrepobles treballa tant des de l'educació formal com des de la no formal, a través de l'elaboració de programes, propostes didàctiques, tallers de formació, publicacions, exposicions i activitats públiques amb l'objectiu d'aportar la compressió de forma interrelacionada, significativa i crítica dels fenòmens locals, nacionals i internacionals a l'educació integral de les persones.

Pel que fa a la denúncia i la incidència política, Entrepobles col·labora amb diferents organitzacions i col·lectius solidaris i promou i participa en activitats de pressió i denúncia de totes aquelles accions i polítiques –siguin d'institucions governamentals o d'empreses privades– que consoliden i beneficien l'ànim de lucre de les grans corporacions a costa d'imposar retalls en despeses socials, l'augment de l'atur, la destrucció dels recursos naturals i dels drets de les poblacions més desfavorides, les desigualtats de gènere, l'augment de la distància entre països rics i empobrits...

FELIU VENTURA

“La cançó d'autor no té estat”

El cantautor de Xàtiva Feliu Ventura està immers en la preparació del seu nou i esperat treball discogràfic. Sempre pròxim als moviments socials i a les seves reivindicacions, representa la cançó d'autor al cicle EXPRESSIONS DIRECTA.

Un treball nou a l'horitzó?

Sí, un concert el 27 de febrer a la Farinera del Clot per l'aniversari d'Entrepobles, dins del cicle EXPRESSIONS DIRECTA. Hi ha unes cançons noves en què estic treballant. He d'arreglar la porta del menjador...

Quin és l'estat de la cançó d'autor? Hi ha circuit?

La cançó d'autor no té estat. És el patrimoni d'una minoria que es va universalitzar en un moment determinat com el jazz o el flamenc, però només França i Itàlia han estat fidels al patrimoni dels nostres trobadors. Malgrat tot, encara surten concerts com el del 27 de febrer a la Farinera del Clot per l'aniversari d'Entrepobles dins del cicle EXPRESSIONS DIRECTA.

Com viu un músic la crisi permanent en què s'ha instal·lat la indústria discogràfica?

Els músics de la meua generació no

tenim coneixement viscut d'una època millor de la indústria discogràfica, per això no podem comparar. El que es pot dir és que, en la situació actual, és molt difícil dedicar-s'hi professionalment. Tot i això, tenim concerts com el del 27 de febrer a la Farinera del Clot per l'aniversari d'Entrepobles dins del cicle EXPRESSIONS DIRECTA.

Quina relació mantens amb la Societat General d'Autors i Editors?

Sempre que pense en una 'societat' m'imagino un club colonial de vells anglesos del segle XIX fumant puros en ostentoses butaques de cuir, dibuixant cercles en l'aire amb unes enormes copes de conyac. Jo, a aquells clubs, no hi vaig, però procure que no em passen a mi la factura de les copes ni dels puros. Per sort, tot això no m'impedeix d'actuar el 27 de febrer a la Farinera del Clot per l'aniversari d'Entrepobles dins del cicle EXPRESSIONS DIRECTA.

YACINE & ORIENTAL GROOVE

“Amb aquest projecte, m'enfronto als meus orígens”

Yacine Belahcene, cantant de Nour, presenta un nou projecte en companyia de músics com el tocador de llaut Yannis Papaioanu. El rock s'empelta amb la música àrab, sempre amb energia i suant la samarreta.

Projecte nou, però coherent amb la teua trajectòria.

Sí. Com podreu escoltar, segueixo en la línia, però en aquest cas aprofundo encara més en la música dels meus orígens. Sempre amb la preocupació d'anar més enllà, respectant les arrels catalanes i magrebines però, alhora, enfrontant-m'hi, en el bon sentit de la paraula. Així sí, sempre buscant un missatge i, després, intentant que tota la meua paranoia arribi a la gent.

Amb el nou projecte, el llaut es posa a primera fila...

M'he endinsat encara més en la música àrab i això ha estat gràcies al fet de conèixer el músic de Tessalò-

nica Yannis Papaioanu, amb qui estem tirant endavant aquest projecte. Ell ve de la música àrab oriental i això fa que, a les cançons que estem elaborant, sonin els llauts com sonen. Les orquestracions estan pensades tal com les produeixen les orquestres àrabs.

Quina relació mantens amb la Societat General d'Autors i Editors?

Bona pregunta! Jo sóc soci de la SGAE, com la majoria de bandes que coneix, siguin d'àmbit alternatiu o comercial. Potser pel fet que, quan vaig començar en aquest ofici, va ser així des del principi, per mi era un tema bastant desconegut. La SGAE té el monopoli de gestionar les autoritats dels artistes: el que fan és gestionar uns diners que en teoria hauria de gestionar l'Estat, però aquest prefereix que ho faci una empresa privada. Potser seria interessant poder gestionar-ho amb entitats com Creative Commons, que són propostes més properes.

Modernisme aborigen al poder

Angelina i els Moderns i Els Trons, amfitrions del Primer Aplec Modernista del Barcelonès

Treure la pols de l'*scooter* del fons del garatge, planxar bé la melena, recuperar els vinils de la Maria Cinta i sortir a moure els malucs la nit del Primer Aplec Modernista del Barcelonès. La segona joventut de l'oblidat i*-i* català protagonitzarà l'EXPRESSIÓ DIRECTA del 20 de març, amb dos companys versionadors de luxe: Els Trons i Angelina i els Moderns. I, per si no n'hi hagués prou, la vetllada acabarà amb els sons originals dels 60 de la mà de Selectors Badabadoc i Dj Phil Musical.

Estel Barbé i Joan-Andreu Moll
expressions@setmanaridirecta.info

Qui ens havia de dir que el so clàssic del garatge nord-americà de mitjans dels 60 podia sonar tan bé en català. Els Trons –de la mà de Butterfly Re-

cords– reivindiquen el llegat de bandes internacionals mitiques com Music Machine, Seeds o Byrds i, en el seu primer EP –en vinil, per descomptat–, ens ofereixen una selecció de temes imprescindibles del millor *fuzz* nord-americà. El treball d'Els Trons s'enllaça, d'aquesta ma-

nera, amb la feina que l'Ermengol Passola i el segell Concèntric van començar a fer –ara fa quaranta anys– i que va fructificar en formacions que, com Els Bonds o els Dracs, van cantar –i normalitzar– els ritmes i els sons d'una generació que es rebel·lava. Ara, amb tot just un any de trajectòria, preparen l'edició del seu segon treball amb bona part de la feina feta: els temes ja els tenen gravats.

L'Angelina és una altra història. La polifacètica Helena Casas –Pomada, Conxita– fa dos anys que, juntament amb un grup de músics

excel·lents, ha muntat aquest xou carregat d'ironia i d'humor. L'Angelina i els Moderns recuperen i difonen una part de la música i*-i* que es feia i es cantava aquí als voltants dels anys seixanta –una dècada, per cert, marxosa com poques. Amb una posada en escena i una estètica *sixty* inconfusible, rescaten els temes de cantants com Rita Pavone, Renata, Emili Vendrell, Lita Torelló, Dodó Escolà o fins i tot Lluís Llach i ens fan reviure una part important i sovint desconeuda de la història de la música pop en català. En definitiva, un retorn als orígens.

20 de març
22h. - 6 euros

ANGELINA I ELS MODERNS

“Toquem perquè en tenim ganes i ens agrada: som ‘amateurs’ obligats”

Joan-Andreu Moll
expressions@setmanaridirecta.info

Quines són les fonts d'inspiració del vostre treball?

Helena Casas: Busquem discos dels 60 als mercats de vell o a casa d'aquella tieta que ja ronda la seixantena i diem: “Òndia, tu! Mira què feien, aquests”. I m'agrada molt, quedo al·lucinada; que bé que ho feien! Sense ordinadors, a la prehistòria de la tecnologia, gravant en directe... però amb uns arranjaments i uns formacions instrumentals boníssimes. És cert que les lletres són lleugeres i tontes, però la qualitat és altíssima. També m'agrada com canten les noies de l'època, sense imitar

l'estil *made in USA*, d'una manera molt natural, molt d'aquí.

D: Funciona el i*-i* català al segle XXI? Surten actuacions?

HC: Crec que té una bona acollida, però, com a la gran majoria de grups, no ens va gaire bé. No hi ha *bolos* i pocs són cobrant. En acabat, ho fas per amor a l'art i poca cosa més. A Angelina, toquem amb uns músics que són realment molt bons, però, tot i així, sovint no poden cobrar. Ho fem perquè en tenim ganes i ens agrada, som *amateurs* obligats.

D: Els temes que versioneu estan registrats...

HC: Sí. I hem de pagar per les versions

que fem. Que consti que no em sembla del tot malament que una autora cobri uns drets si tu estàs traient un benefici de la seva creació... Ara bé, el paper d'intermediari que juga la SGAE és molt qüestionable. En un concert de Conxita, vaig haver de pagar 200 euros per tocar temes meus. L'única possibilitat de recuperar-los era fer-me'n sòcia i, de tota manera, no els podia recuperar tots.

D: Heu apostat per l'autoedició del vostre treball.

HC: Les discogràfiques petites passen per un mal moment. Es fa difícil sobreviure només editant discos. L'autoedició, en el nostre cas, és pràcticament l'única solució.

ELS TRONS

“Fins que no ens treguin la tele, aquí ningú no mourà el cul de veritat”

Joan-Andreu Moll
expressions@setmanaridirecta.info

Heu aconseguit un so molt autèntic...

Marc Argenter: Fem versions de garatge dels seixanta i, evidentment, volíem aconseguir el so de bandes com els Love o els Byrds. Busquem un so molt concret, que requereix d'uns instruments i un material molt determinats. També gravem en directe i tots alhora, com es feia abans. Volem que soni com llavors. I ho fem en català perquè mai ningú no havia versionat aquests grups.

D: Un projecte pràcticament autogestionat, oi?

M.A.: Hem enregistrat amb Butterfly Records, un segell petit que edita material només en vinil de grups en la línia 50-60 (soul, rock'n roll, garatge, punk). No es tracta d'un negoci –evi-

dentment, no es pot viure d'això– sinó de gent que fa les coses perquè li agrada. Pel que fa a les actuacions, ens ho muntem per lliure, sense mànagers. No ens podem queixar, la gent respon i ens tracta bé, quasi podem dir que arribem a un cert públic. Fins i tot hem anat a tocar a Madrid, d'on vam sortir molt contents.

D: Els ritmes i sons que toqueu ens traslladen a un context d'efervescència social...

M.A.: Fa quaranta anys, la música que ara fem servia a la joventut per expressar el seu descontentament, era un canal a través del qual es reivindicava un canvi social i cultural. Aquest sentiment perdura, però avui, en aquest racó de món, la gent vivim de puta mare i tenim por de perdre el que tenim. Penso que, encara que falti el plat a taula, aquí ningú mourà el cul de veritat fins que no ens treguin la

tele. En aquest sentit, està clar que el que fem no deixa de ser *pop* –en el sentit que li donava Andy Warhol–, és a dir, un pur un objecte de consum. No obstant això, conservem la ràbia i m'agradaria que, si més no –i lluny de consignes i discursos–, el que fem fes pensar la gent.

D: Quina relació teniu amb la societat d'autors?

M.A.: Personalment, no en sóc soci ni en vull ser. Entenc que un autor té dret –si així ho decideix– de cobrar per la seva feina. Ara, hi ha problemes per trobar la manera: l'accés digital a la cultura s'ha carregat els camins que tenia la indústria per treure calés de tot això i crec que la SGAE no és capaç de trobar la manera de fer que els seus representats cobrin per la seva feina sense passar per damunt del dret de la gent d'accedir a la cultura, independentment del seu poder adquisitiu.

Guia per creadors al marge de la SGAE

Nit dedicada a la cultura lliure i de transmissió directa amb Carrer Present

Blanca Balanyà

expressions@setmanaridirecta.info

El 2010 serà un any calent pel que fa a la regulació d'Internet. El govern espanyol ja ha presentat un polèmic avantprojecte de llei que pretén regular aquest àmbit –l'anomenada Llei d'economia sostenible– i que contempla la desconnexió sense resolució judicial de pàgines web que, suposadament, vulnerin la normativa de drets d'autor. A més, durant el primer semestre de 2010, l'Estat espanyol ocupa la presidència de torn de la Unió Europea i el govern Zapatero s'ha marcat com a premissa bàsica del seu mandat europeu la regulació d'Internet. En aquest sentit, el març serà un mes especialment calent i Barcelona serà un punt clau: la capital catalana acollirà, els dies 29 i 30 de març, el II Congrés d'Economia de la Cultura i, el 30 i 31 de març, una reunió de ministres de Cultura de la UE.

En aquest suplement, oferim una petita guia per creadors al marge de la SGAE

En aquest context, el cicle EXPRESSIÓ DIRECTA de 2010 reafirma el seu compromís amb les diferents formes de cultura lliure i de transmissió directa amb la programació d'un concert de Carrer Present, banda encapçalada pel músic i activista Marc Sempere que emergeix del col·lectiu Compartir Dóna Gustet (CDG). En aquesta línia, en aquest suplement, oferim una petita guia per creadors al marge de la SGAE. Trobareu molta més informació i més completa a la web de l'Exgae: www.exgae.org.

1. Què és la SGAE?

La SGAE és una entitat de gestió de drets d'autor que representa els drets dels seus socis en diferents disciplines, entre elles la música. La SGAE només pot gestionar els drets dels autors associats, no la dels que no en formen part. També gestiona els drets de reproducció (derivats, per exemple, de fer còpies d'una obra) o els drets de comunicació pública (derivats de l'emissió d'una obra, d'un concert, etc.), entre d'altres. Un autor, però, té dret de comprar en concepte de drets d'autor encara que no en sigui soci. Cal tenir en compte que, segons s'estableix als seus estatuts, ser soci de la SGAE suposa que tota la nostra obra –passada, present i futura– haurà de ser llicenciada mitjançant el *copyright.

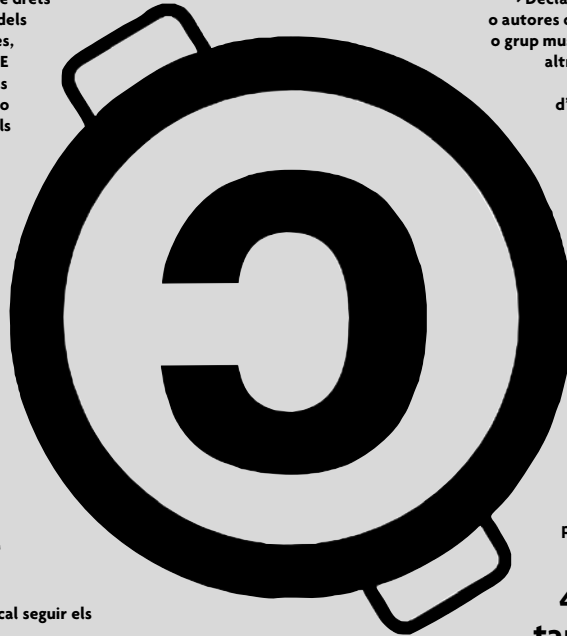
2. Ara que ja ho se, em vull donar de baixa

Per donar-se de baixa de la SGAE cal seguir els passos següents:

- › L'autora ha de pagar els deutes que pugui tenir amb l'entitat. Per exemple, en cas d'haver rebut una liquidació en concepte d'avançament de drets.

- › El contracte té una durada de tres anys i es renova automàticament. L'única forma de donar-se de baixa és enviant una carta certificada amb el justificant de rebuda a la pròpia SGAE que informi de la voluntat de donar-se de baixa com a sòcia. La baixa s'ha de sol·licitar un any abans del venciment del contracte i no es farà efectiva fins el 31 de desembre de l'any en què la futura exsòcia de la SGAE comunica la seva decisió.

- › A partir que es faci efectiva la baixa, l'autora torna a ser plena titular de la gestió dels drets d'exploatació de la seva obra.

3. Ja no sóc de la SGAE. Puc recaptar els meus drets d'autoria derivats de la comunicació pública de la meva obra?

Sí. En el cas d'un concert, quan l'artista signa un contracte amb una sala, festival o esdeveniment cultural, ha d'eliminar les clàusules refe-

rents als drets econòmics d'autoria gestionats per la SGAE i afegir una clàusula específica on:

- › Declara que ni ella ni cap de les membres o autors dels elements de la seva companyia o grup musical són sòcies de la SGAE o de cap altra entitat de gestió.

- › Especifica que tots els drets d'autoria per l'espectacle contractat s'hauran d'abonar directament a la companyia i en cap cas a una entitat de gestió i que la sala o festival serà responsable de qualsevol equivocació en aquests tràmits.

- › Especifica el tant per cent de la recaptació de l'espectacle que s'haurà de liquidar en concepte de drets d'autoria. Generalment, la SGAE cobra el 10% de la recaptació i reté per les seves pròpies arques el 15,8% d'aquesta quantitat. Decideix tu mateixa si vols reclamar alguna quantitat en aquest concepte. Una bona estratègia és ser competitiva: demana menys que la SGAE.

4. Puc cobrar també els drets per l'emissió a la televisió o a la ràdio?

També. Però la llei espanyola estableix que les entitats de gestió reconegudes per l'Estat –és a dir, la SGAE– són les úniques autoritzades per fer la recaptació econòmica derivada d'aquest concepte. Encara que no en sigui sòcia, res no impedeix que una autora es dirigeixi a aquesta entitat per reclamar la quantitat corresponent derivada de l'emissió pública d'una obra. Cal adreçar un document a l'entitat de gestió que especifiqui la data i l'hora de l'emissió i reclamar la quantitat corresponent.

CARRER PRESENT “Estem ací i l'anem a liar”

Carrer Present és un grup que emergeix del col·lectiu Compartir Dóna Gustet, que es defineix com “un procés col·lectiu que treballa, des de diferents disciplines i arts, en la recerca, difusió i intervenció per la cultura popular, lliure i de transmissió directa”. CDG ha publicat un disc, *Marquet* (G3G, 2009) i Carrer Present n'és l'expressió en directe.

Roger Palà

expressions@setmanaridirecta.info

Carrer Present uneix dos conceptes: l'espai públic i el moment actual. Per què són importants aquestes dos conceptes?

Marc Sempere: Vivim en un món que et fa anar buscant un futur que mai arribarà o que, quan l'assoleixes, ja no valdrà la pena. Ens perdem en hipotètiques, en tindre currículums espectaculars i diversos idiomes, en estalviar per anar un mes a la Coninxina el mes d'agost... De mica en mica, perdem el present, el moment, és a dir, la vida, que és l'únic que podem tenir. Recu-

perem el *no hi ha futur* de la tradició punk, però en una variant més afirmativa: *Tenim present*. És a dir: “Estem ací i l'anem a liar”. I aquest present, en quin espai es pot moure millor? Òbviament, al carrer que ens estan furtant. El carrer és el lloc de la trobada, de la comunicació, de l'acció, de l'autonomia, de la vida, un cop més.

El col·lectiu CDG sempre ha treballat amb llicències lliures al marge dels drets d'autor. Quin avantatge suposa això?

MS: Nosaltres treballem amb cançons de tradició oral: cultura de transmissió directa entre qui crea i divulga i qui

26 de març
22h. - Gratuït

ho rep. Avui dia, gràcies a Internet i a les llicències lliures, tornem a tindre la possibilitat d'una cultura de transmissió directa sense la necessitat de distribuïdores, intermediàries o productores. Tornem a tindre la possibilitat d'una cultura popular en què es relativitza la figura de l'autor i la cultura pren el seu valor de crear comunitat, de comunicar més enllà dels egos i de la indústria cultural.

Quatre anys amb banda sonora

30 d'abril - 22h. - Gratuït

Gemma Garcia
expressions@setmanaridirecta.info

Celebrem que ja són quatre anys posant la DIRECTA i aquest aniversari bé mereix una banda sonora pròpia. In*digna i el nou projecte musical d'At Versaris i Asstrio, *Per principis elegants*, seran els protagonistes del darrer concert del cicle EXPRESSIÓ DIRECTA 2010, que coincidirà amb l'efemèride del naixement del setmanari.

Des d'aquella jornada de la tardor de 2005 a les Cotxeres de Sants, on anunciàvem l'aparició imminent de la DIRECTA, ja han passat més de quatre anys. En aquella ocasió, celebràvem el preludi d'una nova publicació setmanal que ha visibilitzat des dels inicis aquells col·lectius i informacions excloses pel mitjà de comunicació de masses. La DIRECTA sempre ha estat conuençuda que la comunicació alternativa és imprescindible per la transformació social i ja aleshores ho explicàvem a bombo i plateret i amb cultura: la Fura dels Baus, Gadjo, Zirkus Frak, La Kinky Beat, Dijous Paella...

Aquest any, l'hem començat amb la DIRECTA 167, un número que pot semblar vulgar, però que té un pes i una importància cabdal. Després de gairebé quatre anys de vida al carrer, canvis de seccions, reformulacions i

novetats en el disseny, ha nascut la nova DIRECTA. La revista ILLACRUA i la DIRECTA han decidit caminar juntes per sumar. Sumar l'experiència, la reflexió i l'anàlisi reposada de divuit anys d'experiència d'ILLACRUA amb la capacitat per cobrir l'actualitat de la DIRECTA. Un salt endavant per consolidar-se com a setmanari alternatiu de referència. L'actualitat, la investigació, el que succeeix arreu del món, l'opinió de persones vinculades a l'escena anticapitalista, el discurs dels mitjans de comunicació, els moviments socials i també la cultura crítica han omplert les pàgines de la secció *Expressions*, sinó que s'ha materialitzat en esdeveniments culturals organitzats per la mateixa DIRECTA o amb el seu suport. D'aquesta manera, la publicació ha procurat donar suport a la cultura crítica i a la creació d'una consciència cultural dissident entre les prioritats dels moviments socials. Cada aniversari ha estat embolcallat per actuacions de bandes musicals de qualitat com Nour, Revolta 21, Rauxa, Pirat's Sound Sistema, Naraina, PD El Capità, Ciervo, la Bundu Band i, des de l'any 2009, el cicle EXPRESSIÓ DIRECTA ha consolidat l'aposta per visibilitzar l'escena musical alternativa.

IN*DIGNA

“La SGAE té una semblança sospitosa amb una organització familiar siciliana”

Els marrecs t'espian Vol.1 i Vol.2 són dos treballs autoeditats d'In*digna, la banda de hip-hop acústic i electrònic que va ser finalista del Sona9 l'any 2008, el tercer millor grup del Track 2009 i guardonat amb el premi a la millor lletra Altaveu 2009. Això seu és fer malabarisme amb les paraules, sota la premissa que allò que és rellevant no és el seu significat, sinó la manera d'endregar-les: la suma de la lingüística més la retòrica. Amb aquesta habilitat i equilibri, aviat trauran un disc al carrer.

Us han anomenat “polèmics i agosarats”...

Eloi Gómez: Deus estar confosa, no saltres som molt bons nens, fem cançons romàntiques per adolescents, el que passa és que ens tenen enveja perquè som els primers que hem tingut aquesta idea! In*digna és poesia i ganivetades; personal, característic, proper i empàtic, però sobretot diversió, no pretenem ocasionar molèsties a ningú. Hi ha qui pensa que no deixem canya dreta, però tenim moltes peticions de músics que volen sortir a les nostres cançons. A qui no li agradi, que s'hi posi fules.

Ja compteu amb dos treballs autoeditats. Us disposeu, ara, a picar a

la porta d'alguna discogràfica alternativa?

Estem a punt de treure el nostre primer llarga durada amb Mesdemil, el segell de l'Andreu Laguarda, component de Ra'spdes. Les discogràfiques alternatives són una necessitat creada per la sobredimensió adquirida per les multinacionals, una resposta intel·ligent davant un problema de sobreexplotació. Molta sort per tots els que s'atreixeixen a innovar.

A finals d'any, la SGAE va entregar al Ministeri d'Indústria una llista de 200 webs 'pirates' que incloïen pàgines de descàrrega de música...

SGAE són unes sigles estranyes, diuen que hi són per protegir i, tot plegat, té una semblança sospitosa amb una organització familiar siciliana que, també per un preu raonable, t'ofereix protecció. La música és art i l'art és l'expressió de l'artista; tota feina té un preu... Com menys intermediaris, menys cost.

AT VERSARIS + ASSTRIO

“La veritable mancança de la música en directa és la falta de públic”

Imagineu unes rimes de rap corrent, caminant -o rellicant- sobre unes melodies en directe de jazz, funk i rock? Doncs existeix i té nom. Per principis elegants és el nou projecte que uneix dues bandes amb majúscules, el hip-hop d'At Versaris i la música d'Asstrio. Ambdues ja havien demostrat -sobre l'escenari en el marc del cicle EXPRESSIÓ DIRECTA de 2009 i amb dues col·laboracions al darrer disc d'At versaris A cada passa (Propaganda pel fet! 2009)- que poden fusionar-se amb elegància.

On s'ha forjat *Per principis elegants*?

Arecio Smith (Asstrio): Principalment, als nostres caps i correus electrònics i, després, consolidat al meu local llogat del carrer Amigó, del qual gaudeixo feliçment des de fa un parell d'anys. Suposo que l'atractiu del grup radica en la barreja de dos grups més o menys coneguts i d'estils tan dispars.

Creieu que els circuits de música en directe són suficients i estan oberts als diferents estils?

AS: La veritable mancança de la música en directe és la falta de públic. Hi ha molts llocs que comencen a programar, però, si no omplen, no poden continuar fent-ho. Sóc un gran defensor de la música no subvencionada.

Rodrigo Laviña (ATV): Jo no crec que siguin suficients, tot i que també és veritat que la gent, en general, tampoc s'espavila gaire per anar a veure música en directe.

Cada vegada hi ha més traves per utilitzar l'espai públic com a escenari musical?

R L: No hi ha cap facilitat ni cap intenció dels gestors de l'espai públic perquè hi hagi música al carrer (excepte el festíodrom que s'han muntat al Fòrum per les seves festes patronals... Això si el Fòrum es pot considerar carrer!)

AS: Em preocupa la barreja de la mancança de públic amb la monopolització de la cultura per part de la iniciativa pública. Crec que hi ha un lligam entre les dues coses: la tendència de les institucions és subvencionar esdeveniments

culturals amb un caire una mica més fastuós i menysprear -o fins i tot obstaculitzar- la iniciativa privada. D'aquesta manera, no genera un públic de qualitat acostumat a anar a concerts durant el seu temps d'oci, sinó a fer-ho esporàdicament, però a veure grans espectacles.

El projecte té la mescla explosiva de la música d'Asstrio i els versos crítics d'At Versaris. Què fa que funcioni?

RL: No hi ha cap facilitat ni cap intenció dels gestors de l'espai públic perquè hi hagi música al carrer (excepte el festíodrom que s'han muntat al Fòrum per les seves festes patronals... Això si el Fòrum es pot considerar carrer!)

AS: Em preocupa la barreja de la mancança de públic amb la monopolització de la cultura per part de la iniciativa pública. Crec que hi ha un lligam entre les dues coses: la tendència de les institucions és subvencionar esdeveniments

MÚSICA LLIURE PER ESPERITS LLIURES
COLOR HUMANO · LA KINKY BEAT
RAUXA · CHALART58 · BLACK BAUDELAIRE
YACINE & THE ORIENTAL GROOVE
 10 anys **hace color** NO MÚSICA NO HI HA
 ***** amparo@hacecolor.com · Telf. 93 3304253

www.setmanaridirecta.info

Suma-t'hi

A partir d'aquest mes de gener, La Directa i l'Ilacrua ja treballen conjuntament per oferir-te més continguts, actualitat, reflexió, entreteniment...

Ara més que mai necessitem el teu suport!

Ja t'hi has subscrit?

EL NOTA
 'ANEM A FER-HO FÀCIL'
 Propaganda pel Fet! (2009)

AT VERSARIS
 'A CADA PASSA'
 Propaganda pel Fet! (2009)

LA BONA MÚSICA ÉS REBEL
www.propaganda-pel-fet.cat

Tallers i Cursos, Espectacles, Concerts,... Tota la nostra programació la podràs consultar a:

www.farinera.org

centre cultural la farinera del Clot
 Gran Via de les Corts Catalanes, 837
 08018 Barcelona
 T 93 291 80 80
 F 93 291 80 83
informacio@farinera.org

enceta l'any amb el nostre
CALENDARI 2010

Demana'l al teu punt de venda habitual
o directament truca'ns i te l'enviem per correus

Preu unitat: 7 euros
 3 unitats: 15 euros

DIRECTA + informació: www.setmanaridirecta.info

